

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8SŽi/7/2016
Identifikačné číslo spisu: 1012201764
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012201764.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu Mgr. Petra Melichera a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného: Frídrieh Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Krajský súd v Bratislave, Záhradnícka 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného Spr. 6205/12 zo dňa 16.8.2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 227/2012-122 zo dňa 19.3.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 227/2012-122 zo dňa 19. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného Spr. 6205/12 zo dňa 16.8.2012 zamietajúceho odvolanie žalobcu a potvrdzujúceho prvostupňové rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I Spr. 6118/2012 zo dňa 6.7.2012, ktorým okresný súd ako povinná osoba zamietol žiadosť žalobcu ako žiadateľa zo dňa 2.7.2012 o sprístupnenie informácie evidenčného charakteru - spisovej značky (Er) exekučného konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I, kde žiadateľ vystupuje na strane oprávneného a na strane povinného vystupuje T. U., narodená XX.X.XXXX, s odôvodnením, že žiadosť vykazuje znaky tzv. „lustrácie“ súdnych konaní, preto mala byť podaná ako „obyčajné podanie“ opatrená kolkovou známkomou v hodnote 2,50 € za lustráciu (za každú aj začatú stranu) podľa príslušných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a Sadzobníka súdnych poplatkov položky 24a.

Krajský súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, že by žalobca žiadal o lustráciu vecí (súdnych konaní) za účelom získania úradného potvrdenia, keďže tento žiadal iba o oznámenie spisovej značky, a to

dokonca vo veci, ktorá sa ho ako účastníka priamo týka.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Žalobca mal za to, že argumentácia krajského súdu ohľadom sťaženeho vyhľadávania požadovaných informácií tzv. lustráciou, spočívajúca v nedokonalosti technických a programových prostriedkov, sa javí ako ťarcha na strane žiadateľov o informácie. V tejto súvislosti zdôraznil, že v napadnutom rozsudku ani v právnom poriadku nie je vysvetlený rozdiel obsahu pojmov „vyhľadávanie informácií“ a „lustrácia“. Namietal, že krajský súd nevykonal v predmetnej veci dokazovanie a vychádzal len z dohady, že na identifikáciu konkrétnej veci nepostačuje uvedenie účastníkov konania. Poukázal na to, že vo svojej žiadosti o sprístupnenie informácií dostatočne identifikoval spor uvedením exekučnej veci pod spisovou značkou exekútora. Tvrdil, že je chybou žalovaného, keď nevedie v elektronických registroch rozhodujúce informácie, spadajúce pod režim zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií). Konštatoval, že informácie podľa § 3 ods. 3 zákona o slobode informácií sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu. Záverom poukázal na rozsudky krajského súdu, ktorými zrušil rozhodnutia žalovaného v obdobných veciach. Žalobca navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť považujúc odvolacie námietky žalobcu za nedôvodné a neopodstatnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 250ja ods. 7 O.s.p. ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že ako odvolací súd v obdobnej veci, aká je predmetom tohto konania, a to pod sp. zn. 3SŽi/40/2014 vydal dňa 28.1.2015 rozhodnutie, na ktoré v zmysle citovaného ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p. poukazuje a ktorého text odôvodnenia uvádza :

„Z obsahu administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že žalobca podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) žiadal Okresný súd Bratislava IV ako povinnú osobu o sprístupnenie informácií evidenčného charakteru - spisových značiek Er vo vzťahu k exekučnému konaniu vedenému pred exekučným súdom, kde žiadateľ vystupuje na strane oprávneného a na strane povinného vystupuje:

meno priezvisko dlžníka (povinného): XY

dátum narodenia dlžníka (povinného): X.

Informácie žiadal sprístupniť elektronickou poštou na emailovú adresu: desk@fridrichpalko.sk .

Z uvedeného mal senát preukázané, že žalobca žiadal o sprístupnenie informácie týkajúcej sa konkrétnej fyzickej osoby, ktorá bola identifikovaná menom, priezviskom a dátumom narodenia. Fyzická osoba bola v žiadosti identifikovaná údajmi podľa § 4 ods. 1 zákona č. 122/2003 Z.z. o ochrane osobných údajov. K takto podanej žiadosti nie je možné sprístupňovať informácie v právnom režime zákona č.

211/2000 Z.z., pretože ich poskytnutím informácie by povinná osoba implicitne potvrdila - verifikovala, že fyzická osoba s týmito osobnými údajmi nachádza v jej registri a že spisovaná značka Er sa týka konkrétne identifikovanej fyzickej osoby (§ 9 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.). Senát dospel k záveru, že komunikácia medzi povinnou osobou a žiadateľom na základe zákona č. 211/2000 Z.z. nemôže prebiehať s obsahom osobných údajov, ktoré sú chránené zákonom č. 211/2000 Z.z., a to s ohľadom i na skutočnosť, že povinná osoba si pred poskytnutím žiadosti v rámci procesného postupu neoveruje identitu žiadateľa a údaje poskytuje emailom, čo nie je spôsob komunikácie zabezpečujúci ochranu osobných údajov.

Je potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti žiadateľ o sprístupnenie informácie v právnom režime podľa zákona č. 211/2000 Z.z. nie je v procesnom postavení účastníka súdneho konania, a preto nemôže disponovať osobnými údajmi protistrany. Žiadateľ je v tomto prípade v špeciálnom postavení účastníka konania.

V danom prípade špecifické postavenie žalobcu ako účastníka exekučného konania mu umožňuje získať informácie, ktoré potrebuje v inom právnom režime. Kvalita informácií je však mimo režimu zákona č. 211/2000 Z.z., pretože sa týkajú osobných údajov fyzických osôb. Žiadateľ ich môže získať spôsobom, o ktorom ho informovali povinné osoby, postupom podľa § 44 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 64 ods. 1, 2 vyhlášky MS SR č. 543/2005 Z.z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy v znení neskorších zmien a doplnkov.“

Vychádzajúc z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v nadväznosti na § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a žalovanému zo zákona neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 1.7.2016.

Dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.